

9. ROČNÍK
FESTIVALU

ROCK
PEOPLE

Český Brod
3.-6. 7. 2003

FESTIVALOVÉ NOVINY 3.

PRO NÁVŠTĚVNÍKY VYDÁVÁ A ZDARMA ROZDÁVÁ AMEBA PROMOTION

www.rockforpeople.cz

Rock for People jde do finále

Devátý ročník letního festivalu vstoupil dnes v jedenáct hodin do finále. Skvěle jej k tomu včera večer nakopli britští The Levellers a jistě i další kapely, zejména nadžánroví Modena City Ramblers z Itálie.

Modena City Ramblers krátce před jednou hodi-
nou ranní příjemně překvapili. Dorazili z Boloně,
mají za sebou koncerty ve všech částech světa
a v jejich zvuku je vedle italského folklóru také
balkánský vliv, klezmer a nesporně notná dávka
punku. Po výtečných The Levellers neměli lehkou
úlohu, ale postupně diváky doslova vtáhli.

The Levellers splnili očekávání. Možná byl jejich
zvuk příliš tichý, možná je mnozí lidé znali spíš
podle názvu a chvíli jim trvalo, než se dostali
do patřičné atmosféry, nicméně některé starší
hitůvky zabraly se všim všudy a Britové museli
dvakrát přidávat.

Za pozornost stály samozřejmě i další kapely.
Tři sestry oslavily své osmnáctiny se spoustou
hostů a přidavkem na rozloučenou, Divokej Bill si
pochvaloval skvělý čas (hrál před The Levellers)
i patřičně vstřícnou náladu, zatímco na vedlejší

scéně dominovali Mňága And Žďorp, Monkey
Business a Ready Kirken.

Polemic ze Slovenska se pokusil změnit uplakaný
mu to nad očekávání. Dokonce přestalo pršet.
Nahoru po schodišti dolů band zahráli stabilní set
a mohli by přidávat, kdyby dramaturgii netlačil
čas. Však jim to bylo velmi líto. Lidem jistě také,
protože nedošlo na populární Disko song.

Starší ročníky se pohodlně rozvalily před Report
Stage na obvyklý set Vladimíra Mišíka a jeho
Etc..., jistě jim byli příjemní i folkrockoví Snake
Eaters. A vítěz soutěže Coca-cola Popstar?
Jmenuje se 100C, je z Mariánských Lázní a byl
doprovázen zástupci vydavatelské společnosti
Sony Music/Bonton, která jim chystá debutové
album. Mimochodem, vzhledem ke svým technic-
kým nárokům zdrželi program o dvacet minut.

AKTUALITY

MÁLEK Z NVÚ V NAPĚTÍ

Neobvykle nervózní byl před koncertem své
punkové skupiny NVÚ zpěvák Štěpán Málek. Jeho
partnerka má v těchto dnech přivést na svět
potomka. „Termín máme patnáctého, ale znáte to.
Nevíme, jestli to bude kluk nebo holka, to neřeší-
me. Jsme s kapelou domluveni, že jakmile něco
přijde, sedneme do auta a jedeme domů,“ řekl
Málek.

WV NA JIM BEAM TOUR

Pořadatelé soutěže Jim Beam Music, jejíž první
semifinálové kolo jste měli možnost vidět včera
na Rock And Pop Stage, oznámili, že turné dvou
nejlepších kapel vystartuje na podzim a jeho
hosty budou Wanastowi Wjacy. Měly by zahrát best
of svého dosavadního repertoáru.

CYPRESS HILL ODJELI S DLUHEM

Američtí Cypress Hill nakonec byli se svým
vystoupením na Rock for People tuze spokojeni
(i přes technické potíže, jejich manažer se poté
pořadatelům za svůj cholerický výstup omluvil)
a DJ Muggs nabídl na příští rok vystoupení svého
vlastního projektu. Na hotelu Praha v Praze,
kde nocovali, ale ponechali vizitku. Nezaplátili
útratu ve výši 25 000 Kč.

JIM BEAM MUSIC PRO COCOTE MINUTE

Včera odpoledne se na Rock And Pop Stage ode-
hrálo první semifinále soutěže Jim Beam Music.
Tříčlenná porota rozhodla, že se jí ze čtyř zúčast-
něných skupin nejvíce líbili pražští Cocote Minute.
Postupují do podzimního finálového turné
s Wanastowými Wjacy.

„Město je akci nakloněno,“ tvrdí místostarosta Jakub Nekolný

Jak se město Český Brod staví k pořádání
festivalu Rock for People?

Těžko můžu mluvit za celé město, ale za sebe
mohu říct, že pro mě je festival přínosem. Je to
ohromné zviditelnění, nikdy předtím město
takovou propagaci nemělo, nic podobného se tu
nekonalo. Musíme být hrdí na to, že u nás festival
je. Navíc má přínos ekonomický. Během čtyř dnů
je v Brodě několikanásobně víc obyvatel a služby
i obchody mají větší příjmy.

Nicméně prý byly stížnosti na hluk.

Stížnost byla jedna, týkala se čtvrtečního

vystoupení Kabátu. Lidi se nevyспали a druhý den
měli jít do práce. Byl to problém. Teď ale stížnos-
ti pominuly a myslím, že je to všechno v pořádku.
**Jsou obyvatelé města podle vás nakloněni
pořádání festivalu?**

Nedá se říct, že jednoznačně. Někteří to vítají,
jiní jsou neutrální a další jsou proti. Podle mého
odhadu ale převažuje kladný postoj, tak ze šede-
sáti procent.

**V okolí Českého Brodu prý pobíhá Ivce.
Jaké jsou nejčerstvější informace v této kauze?
Výskyt toho zvířete se zatím nepotvrdil, ale je**

pravda, že ho hlásilo několik obyvatel, jeden
dokonce policii. Musíme se domnívat, že je to
pravda, je naší povinností to prověřit. Policie,
myslivci i správci lesů učinili opatření. Jsme
presvědčeni, že pokud tu Ivce je, potom je plachá
a festivalový hluk ji zahání dál od areálu, kde se
Rock for People koná.

**Příští rok by se měl konat desátý ročník
festivalu. Z vašeho pohledu místostarosty –
budete jeho pokračování nakloněni?**

Určitě, Rada města je velmi nakloněna. Převažuje
názor, že je to přínos.

Hvězdy a hvězdičky

No Side po ránu připomenout punkové vrnění, Prohrála v kartách tak trochu také, ale s jinými příkrasami. Na Ultramix Stage se budete moci v pravé poledne ponořit do kytarového umění Kirka Běhunka ve skupině Seven. Chvilke pro fajnšmekry. Když vydržíte, povalí vás hard-elektronická parta Riviera Playboyz. Její debut Okozla je úžasný, na české poměry zvukově nadstandardní. Jestli vás některé její texty neurazí, bude to považovat za neúspěch. Hrála jako předkapela na turné Kabátu a Daniela Landy. Slovenská punková legenda Slobodná Európa se vrátila po devíti letech. Na Slovensku již vyšlo její album Trojka a pokud pamatujete její starý dobrý zvuk, čerpající z vlivů The Stooges, Lou Reeda či Velvet Underground, potom vězte, že se v tom ohledu nic nezměnilo. Vlastně ani u Naturalu. Letitá kapela, jejíž hit Já na to mám znáte z televizní reklamy a ti starší z jejich koncertů v osmdesátých letech, právě pořizuje album, z něhož bude hrát hravé písničky s potřebným nadhledem. Po těch letech to prostě jinak nelze.

Kurtizány z 25. avenue a Walk Choc Ice patří k pravidelným okrasám Rock for People. Nemůže to ale říct Robert Křesťan. Jeho blugrassové kořeny a skvělý 'bigbitový' hlas vytvářejí spanilou hudební jízdu člověka, který je silná osobnost a navíc chytrý textař. Pro festival to bude příjemné zpestření a jistě i výzva do budoucna. O Idě Kellarové & Romano Rat to lze říct také. Milovníci world music by měli pět minut po šesté být u Rock & Pop Stage. Gang Ala Basta právě vydávají debutové album 00-02, na němž je nepřeslechnutelné hypnotické tempo,

výrazná basová linka a střídání temného mužského vokálu s éterickým ženským. Deska je ale shrnutím let minulých, při jejich vystoupení jistě zazní i skladby novější. Ujít si na Ultramix Stage nenechte ani blok skupin Luca Brasi, Anyway, L'Point a Eleison. Moderní sound vás nemine, nejedno překvapení rovněž ne. Ivan Hlas a Plastic People Of The Universe jsou jistoty s mnoha zkušenostmi a ve druhém případě i s úspěšným hospodským vystoupením na Rock for People v minulosti.

Silný závěr posledního dne na Report Stage obstarají američtí hardcoreoví Madball, stará newyorská škola, němečtí nu-metaloví 4Lyn a samozřejmě Therapy? z Irsku. Na Rock & Pop Stage to bude tuzemská pohoda v podání Žlutého psa, One Season Bandu s kytaristou Michalem Pavlíčkem (jedno z mála vystoupení v létě), Lenky Dusilové a již vloni výborně přijaté polské rockové formace Hey, kterou prý poslouchají pankáči z Broumova v parku za Městským úřadem.

CO ŘEKLI O FESTIVALU

ZDENĚK PETR (P.S., TŘI SESTRY)

Cítím ho jako svoji rodnou hroudu. S P.S. jsme tu hráli pokaždé, a to se stalo málo kapelám. Vypěstovali jsme si k festivalu vztah, který nelze popsat slovy. Snad rodina.

FRANTIŠEK SAHULA (TŘI SESTRY)

Moc se mi tu líbí. Je to tradice a hlavně tady mají Müllera, takže spokojenost. Müller je víno, vole.

PETR RŮŽIČKA (MANAŽER)

Je to pohoda, jenom je škoda, že je tu podle mě dost málo lidí. Tenhle projekt je velkej, možná až megalomanský. Zadní pódium je pro takových patnáct tisíc lidí, a ti tu nejsou. Rock And Pop Stage je supr, to je O.K.

ZDENĚK PLÁŠEK

(NAHORU PO SCHODIŠTI DOLŮ BAND)

Zatím jsem nechyběl na jediném ročníku, pokaždý jsem tu hrál. Každý rok je to tady jinak, takže se vždycky chvilu orinetuju a když se orientuju, zabrajeme si a jedeme hrát jinak. Letos je to dobrý. Je to ale větší a větší, možná se v tom jeden může trochu ztráct. Taký mě mrzí, že pro naši kapelu nebylo dost času. Snad by se mělo počítat s tím, že některá bude přidávat a měla by ten prostor dostat. Myslím, že je to trochu neaktivost. Jinak je jasný, že kluci z pořádající Ameby dělají maximum. Držím palce.

ONDŘEJ HEROLD (READY KIRKEN)

Myslím, že ten letošní ročník je velmi zajímavý, už jenom vzhledem k tomu proměnlivému počasí. Nebyl jsem tu první a druhý den, ale známí mi blásili, že Cypress Hill byli úplně perfektní. Pokud jde o nás, řekl bych, že jsme taky dopadli docela slušně. A to počasí? Jestli se nepletu, každý rok se tady stane něco podivného, nějaká katastrofa nebo krize. Takže v tomhle ohledu je vlastně všechno jak má být. Je to dobrý festival.

Otázka pro vás

Jak jste se připravili na typické českobrodské festivalové počasí?

MIREK (Nymburk)

Tady bejvá vždycky proměnlivý počasí. Vzal jsem si pláštěnku a tak.

MONIKA (Strakonice)

Máme auto, takže nám je to jedno

ELIŠKA (Kostelec n. Č. lesy)

Vzala jsem si glady, ty vydržíš do každého počasí. Pláštěnku nemám, nic takového.

VRÁŤA (Praha)

Duševně, tak jsem si vzal bundu s kapucou.

DAVID (Praha)

Vzal jsem si lepší boty a oblečení. Nejsm tady poprvé. Minulej rok to bylo nejhorší.

ONDŘEJ (Hořice)

Vzal jsem si pláštěnku a hodně věcí. Kdyby přesešlo, budu pařit v pláštěnce.

LIBOR (Chocebň)

Mám jenom spacák. Doufám, že s tím vystačím.

HANA (Jablonec n. J.)

Nemám s tím problém. Když zmoknu, budu mokrá. Ono to časem uschne.

HONZA (Tlumačov)

Vzal jsem si stan a pláštěnku, to mi stačí.

JAROSLAV (Břežany)

Nepřipravoval jsem se. Jsem kousek od vedle z vesnice a lístek jsem si koupil až tady.

HANA (Dobré Pole)

Jezdíme spát domů. Tady to vždycky nějak přežijeme a pak do tepla a vykoupat. To je pohodička.

LUCIE (Kounice)

Vzala jsem si lepší boty, deštník, pláštěnku a svetr.

Jak se hraje s Lucií, pane Ready Kirken?

Pardubická skupina Ready Kirken dokončila v červnu koncertní turné po boku Lucie. Zpěvák Michal Hruza říká: „Největší vliv na to, že jsme s Lucií mohli jet, asi mělo to, že nás vydává stejná firma. Záleželo to samozřejmě na Lucií. Vybrala si nás a já to беру jako odměnu za ty roky, co hrajeme.“

Nebylo by dobré myslet si, že na tom Ready Kirken nezáleželo. Usilovali o to, ostatně jako překapela měli za sebou skvělou zkušenost, když loni v listopadu skvěle připravili půdu na koncert Manic Street Preachers v Praze. „Byli jsme v pozici, kterou jsme očekávali. Bylo jasné, že budeme hrát ze všech tří kapel nejkratší dobu, že budeme všechny večery začínat a pochopitelně nám bylo jasné, že ani ten zvuk nebude během našeho koncertu stoprocentní. Přijali jsme to a neměli jsme s tím žádný problém.“

Hruza si nemyslí, že kvalita koncertního zvuku spočívá v jeho hlasitosti. Ready Kirken se i za poněkud omezených podmínek snažili vydat se sebe to nejlepší. Od třetího koncertu turné už to prý stálo za to.

A malý problém? „Nikdy jsem si nezakládal na tom, že jsem excelentní kytarista, nicméně osud tomu chtěl a sólo v písničky Zetřít mám hraju já. Je jediné, které hraju, protože je velmi jednoduché. Bylo to v Jihlavě a já v tom

stresu a náporu na nervy zapomněl, jak je. Náš člověk v tu chvíli řekl zvukaři u mixážního pultu, že teď přijde takové legrační, ale hezké sólo, ať to vytáhne. No a já celou dobu držel jen jeden tón. Nikdy mě nenapadlo, že se mi to může stát.“ Ready Kirken právě procházejí změnou.

Vyměnili management, začínají pracovat na nové desce a chtěli by, aby byla taková, jakou si jí přejí udělat – velmi osobní.

„Nejde o to, že jsme to dřív nechťeli. Spíš jsme to neuměli. Chceme, aby byla osobní, úplně natvrdo. Ubereme i množství koncertů.“

The Levellers ujžděli pryč

Největšími hvězdami druhého dne byli nesporně britští The Levellers. Nežklamali, o tom není pochyb. Pojďme se na skok podívat, jak to vypadalo v zákulisí.

Ostrované přibyli do areálu festivalu Rock for People šedým cestovním autobusem o pět hodin dříve, než bylo naplánováno. Ubytovali se v karavanech po Cypress Hill, na hygienu si nestěžovali. Neprobíhalo ovšem tak nadšené fotografování ze strany žurnalistů, přece jen jsou Angličané v Čechách pečení vaření. Naposledy tu vystoupili loni na podzim.

Když si poručili jídlo, museli organizátoři čekat čtyři hodiny, aby mohla kapela pojet společně. Dva její členové si totiž odjeli vyřídit formality na letiště a zdrželi se více, než předpokládali.

Jako jediná kapela festivalu obdržela honorář předtím, než vystoupila. Měla totiž v plánu bezprostředně poté, co sleze z pódia, odjet na další štaci. Pořadatelé nebyli příliš nadšení, protože jsou v tomto směru pověřčiví a neradi kapely vyplácejí dříve, než dozní poslední akord.

Zajímavostí je mentalita The Levellers. Jak se tak procházeli po areálu, zamilovali se do traktoru Zetor s přívěsným vozíkem. Poprosili pořadatele,

aby jim jej zapůjčili, že na něm přestěhují aparaturu od karavanů k pódiu. Stalo se, a tak ve 20.45 hodin cestoval Zetor zákulisím a vezl drahou aparaturu

The Levellers. Nadšení kapely nebralo konce, jako Cypress Hill, i ona se dušovala, že se do Českého Brodu musí na festival ještě nikdy podívat. Ostatně, to je přání většiny zahraničních kapel a pokud nejsou cenově nedostupné, vracejí se (viz Hey, Def Daf aj.).

The Levellers byli a jistě stále jsou příjemní chlápíci, se kterými je dobré prohodit pár slov. Třeba o politické situaci světa nebo jen tak o životě.

Co všechno na festivalu můžete

Takřka vše, chtělo by se říct. Josef Vojtek z Kabátu byl po vystoupení nadšen: „Ty vole, to jsem nečekal,“ civěl překvapeně. „My se toho báli a lidi v pohodě.“

Jakpak by ne, když na ně křepčily i skupinky návštěvníků, které Kabát do té doby neznaly a nebo nemusely. „Nečekal jsem od nich nic, ale byl jsem překvapen,“ podotkl návštěvník z Chlumu na margo Kabátu.

Můžete si také docela klidně poslat e-mailovou zprávu od společnosti Amon System. Její stan je na atletickém hřišti, a kdybyste se čirou náhodou na festivalu nudili, zajděte si k nim zahrát si na jeden z počítačů nějakou hru. Včera v noci tam frčely karty. Můžete rovněž na internet nebo si jenom tak cvičně něco napsat.

Můžete mezi sebou potkat hvězdy, kterých byste se nenadáli. Pravda, Cypress Hill se mezi lid nevypravili, ale Levellers byli vidění a několik z vás je má na památku v poznámkovém bloku nebo ve fotopřístroji.

Můžete si taktéž zajít na místní policii, která díky zdejší ochrance dopadla zloděje s lupem věru nadměrným, usvědčila jej a ve své službě má kořist připravenou pro ty, kterým patří.

Můžete se rovněž zastavit u stánku vydavatelství Muzikus. Paradoxně nabízí zmrzlinu, ale pokud jí nepohrdnete, dostanete na památku časopis, třeba i více.

Ke koupí je rovněž tričko s emblémem letošního ročníku festivalu. Je vkusně vyvedené, v příjemných neru-

šivých barvách a se jmény interpretů na zádech. Hned vedle je kavárnička se sortimentem neobvyklým. Do kávy vám nasprejují šlehačku.

Samozřejmě můžete všechno, pokud tím nebudete omezovat druhé. A pozorně se dívejte, i dnešek za to bude stát.

Rozhovor s The Levellers

Přátelská atmosféra v autobusu britské skupiny The Levellers se rychle přenesla nejenom mezi pořadatele festivalu, ale také mezi posluchače. Baskytarista JEREMY CUNNINGHAM nám před koncertem osvětlil několik skutečností ze života kapely. I tu specifickou náladu.

The Levellers byli od začátku ovlivněni britským a keltským folklórem. Co vás na něm tak fascinovalo?

Když jsme začínali, byli jsme obyčejná punková kapela. Tenkrát byla v Anglii takových spousta, a tak se to začalo postupně oddělovat. My odešli a začali jsme chodit po hospodách, kde jsme poslouchali písničky, které se tam hrály. Zjistili jsme, že jsou v podstatě shodné s punkem. Začalo se nám to líbit a pochopili jsme, že to jsou naše kořeny.

Ovlivnili vás legendární punkoví The Clash. Jak s vámi loňská smrt jejich kytaristy a zpěváka Joe Strumera?

Nemůžu to pochopit. Dělal s námi jednu desku a byl z celých The Clash nejukázně-

nější. Nikdy netíhl k pití nebo drogám a tak náhle umřel. Je mi z toho stále ještě smutno. Kdyby nebylo Joe Strumera a The Clash, nebyli by žádní The Levellers, to mi prosím věřte.

The Clash byli političtí a vy jste také. Ovlivnili vás i takto?

Samozřejmě, to bylo velmi podstatné a důležité. My i The Clash jsme vždycky reagovali na to, co se momentálně kolem nás děje. Všichni lidé na světě jsou ovlivněni jedním politikem. Zpíváme o tom, snažíme se být aktuální. Někdy je to ale jen tak od srdce.

Jaká světová událost tě osobně teď nejvíce bolí?

To je těžké říct takhle zpátky. Všechno se nás ale dotýká válka v Iráku. Ani ne tak sama válka, jako to, jak to dopadlo. Všichni jsme věděli, že to bude k ničemu. Než britské jednotky odjely do Iráku, hráli jsme na demonstraci, kde jsme hlásali, že tam zbraně hromadného ničení nejsou. Teď už je jasné, že to tak bylo.

Hráváte často na politických demonstracích?

Jsme vždycky tam, kde se hovoří o tom, co se děje ve světě. Snažíme se k tomu vyjádřit.

Na začátku devadesátých let jste hlásali, že budete klidně jezdit na koncerty zadarmo. Jak dlouho vás tohle odhodlání drželo?

Hele, pro nás nejsou peníze tak důležité. Nám stačí zaplatit autobus, lidi, kteří pro nás dělají, a věci, za které se prostě platit musí. Benefiční akce jezdíme zadarmo, turné si necháváme zaplatit. Tím se to vyvažuje.

Rozumějí vašim názorům fanoušci všude, na celém světě?

Řekl bych, že ano. My máme své problémy v Anglii a kamkoli přijedeme, mají tam problémy podobné, akorát jsou specifické pro dané místo. Ze začátku jsem byl velký fanoušek německé skupiny Einstürzende Neubauten. Nikdy jsem nerozuměl jejich textům, ale strašně mě přitahovali, protože dělali muziku, která mně byla blízká.

Jaké je poselství skupiny The Levellers?

My nemáme poselství. Jde nám o to, aby lidi všude na světě měli vlastní názor a aby si za ním stáli, nestyděli se za něj.

FOTO OHLÉDNUTÍ

